ΤΙΜΗ ΦΥΛΛΟΥ ΔΡΧ. 1

ΤΕΤΡΑΣΕΛΙΔΟΣ

ΑΘΗΝΑΙ ΕΤΟΣ 8ΟΝ ΑΡ 2716

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ
ΣΤΕΦ. Ι. ΠΕΣΜΑΖΟΓΛΟΥ

ΓΡΑΦΕΙΑ
Στοὰ Πεσμαζόγλου. Τηλέφωνα: 22711—22712

ΟΡΟΙ ΣΥΝΔΡΟΜΩΝ

ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΥ		ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΥ	
Ἐτησία	Δρ. 380	Ἐτησία	Δολλ. 10
Ἑξάμηνος	» 200	Ἀμερικῆς	» 15
Τρίμηνος	» 100	Γερμανίας	Μ. 50

Η ΠΡΩΪΑ

ΤΕΤΑΡΤΗ
26
ΙΟΥΛΙΟΥ 1933

Ἀνατολὴ ἡλίου 5.25′ — Δύσις 7.37″
Παρασκευῆς ὁσιομ., Ἑρμολάου καὶ ἄ.

Ο ΚΑΙΡΟΣ
Θερ. μεγ. 31.7, ἐλαχ. 19.9. Ὑγρ. ὀλίγη. Ἄνεμοι: μέτριοι. Θάλασσα: Αἰγαῖον ἕως τεταραγμένη.
ΒΑΡΟΜΕΤΡΟΝ: 759.4.

ΛΕΣΧΗ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ 10-ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ Β' ΤΟΜΟΣ

ΜΙΑ ΕΥΚΑΙΡΙΑ

Ἡ Βουλὴ ἐπαναλαμβάνει σήμερον τὰς ἐργασίας της, αἱ ὁποῖαι, κατὰ πᾶσαν πιθανότητα, θὰ διακοποῦν ἀμέσως, διὰ νὰ ἐπαναληφθοῦν ὁριστικῶς μετ' ὀλίγας ἡμέρας.

Κατὰ τὸ βραχὺ αὐτὸ χρονικὸν διάστημα θὰ ἦτο δυνατὸν νὰ καθαρισθῇ ἡ πολιτικὴ ἀτμόσφαιρα ἀπὸ τὴν ὁμίχλην καὶ τὰς βαρείας ἀναθυμιάσεις τῆς ἀδιαλλαξίας μέσα εἰς τὰς ὁποίας θὰ ἐκινδυνεύομεν νὰ ἴδωμεν τὰς ἐκδηλώσεις τῆς ὁξύτητος τῶν κομματικῶν διαμαχῶν ἐπισημοποιουμένας πλέον καὶ ἐντὸς τοῦ κοινοβουλευτικοῦ περιβόλου μὲ εὐνόητα καὶ κάκιστα ἀποτελέσματα. Καὶ ἐὰν ἡ βραχεῖα αὐτὴ ἀναβολὴ ἔχῃ τὸ εὐκταῖον τοῦτο ἀποτέλεσμα, θὰ εἶνε δυνατὸν νὰ λεχθῇ ἐκ τῶν ὑστέρων ὅτι ὄχι μόνον ἀπώλεια δὲν ὑπῆρξεν, ἀλλὰ καὶ εἰς κέρδος ὠδήγησε γενικὸν καὶ σημαντικώτατον.

Προσεπαθήσαμεν χθὲς ἀπὸ τῆς στήλης αὐτῆς νὰ ἐξετάσωμεν, μεθ' ὅλης τῆς δυνατῆς ἀντικειμενικότητος, ποῦ πράγματι εὑρίσκονται οἱ καλλιεργηταὶ καὶ οἱ συντηρηταὶ τῆς ἀδιαλλαξίας. Καὶ δὲν θὰ μᾶς ἀπασχολήσῃ, βέβαια, σήμερον ἡ ὀργίλη ἀντίκρουσις τῶν ἀπόψεών μας ἐκ μέρους ἐφημερίδων, αἱ ὁποῖαι, ἀπὸ τῆς 6ης Μαρτίου ἰδίως, ἀπώλεσαν κάθε νηφαλιότητα, καὶ κοχλάζουν ἀσυγκρατήτως διότι ὁ Ἑλληνικὸς λαὸς δὲν ἐπέτρεψεν εἰς τοὺς ἐπιβουλευθέντας τὴν κυριαρχικὴν θέλησίν του νὰ σφετερισθοῦν τὴν ἐξουσίαν. Εἶνε ὅμως ἀναγκαῖον νὰ παρατηρήσωμεν εἰς τοὺς καλοπίστους συζητητάς, τοὺς εἰλικρινῶς ἐπιδιώκοντας μίαν πραγματικὴν διαλλαγὴν καὶ εἰρήνευσιν πνευμάτων διὰ νὰ δυνηθῶμεν ν' ἀσχοληθῶμεν καὶ μὲ τὰ πραγματικά μας προβλήματα—τὰ ἐπείγοντα καὶ ζωτικώτατα — ὅτι ὁ παρέχων ἀκαδημαϊκὰς συμβουλὰς πρὸς ἀμφοτέρους τοὺς ἀντιμαχομένους, ὅσον καλοπροαίρετοι καὶ ἂν εἶνε αὐταί, ματαιοπονεῖ ἐὰν δὲν θελήσῃ νὰ κρίνῃ ἀκριβοδικαίως καὶ νὰ εἴπῃ μερικὰς ἀληθείας ὅπου δεῖ. Καὶ εἰς τὴν προκειμένην περίπτωσιν ἡ ἀλήθεια εἶνε ὅτι, ἐὰν ἠγέρθησαν καὶ ἀπὸ τῆς κυβερνητικῆς παρατάξεως κραυγαὶ ἀδιαλλαξίας, προηγήθησαν τούτων ἐκ τῆς ἀντιπάλου παρατάξεως γεγονότα ὡς τὸ τῆς ὀκτῶ Μαρτίου καὶ προκλήσεις βιαιότεραι, ὡς αἱ ἀπὸ μηνῶν, ἐπὶ οἱαδήποτε ἀφορμῇ, δηλώσεις τῶν ἀρχηγῶν τῆς Ἀντιπολιτεύσεως. Καὶ ἡ γαλήνευσις βέβαια δὲν εἶνε δυνατὸν νὰ ἐπέλθῃ μὲ τὴν χριστιανικὴν ἀνοχὴν ὅλων αὐτῶν τῶν προκλήσεων, ἡ ὁποία θὰ ἤγεν, ἀντιθέτως, εἰς μίαν ἀποχαλίνωσιν τῆς Ἀντιπολιτεύσεως, ὑπολαμβανούσης τὴν ἐκ τῆς ἀντιπάλου πλευρᾶς μετριοπάθειαν ὡς ἀπόδειξιν ἀδυναμίας καὶ ἀποσυνθέσεως, ὅταν μάλιστα ἡ πλευρὰ αὐτὴ συμβαίνῃ νὰ εἶνε ἡ πλήρης εὐθυνῶν διὰ τὴν ἡσυχίαν καὶ τὴν ἔννομον τάξιν κυβερνητική. Ἡ γαλήνη καὶ ἡ διαλλαγὴ εἶνε ἀνάγκη νὰ στερεωθοῦν ἐπὶ ἀσφαλεστέρου θεμελίου: ἐπὶ τῆς βεβαιότητος ὅτι ἡ τυχοῦσα τῆς ἐμπιστοσύνης τῆς πλειονότητος τοῦ λαοῦ κυβέρνησις εἶνε στερρῶς ἀποφασισμένη νὰ μὴ φανῇ ἥσσων τῆς ἐμπιστοσύνης αὐτῆς, ἀγρύπνως φυλάττουσα τὴν ἔννομον τάξιν κατὰ πάσης, ὁθενδήποτε, ἐπιβουλῆς καὶ ἐπὶ τῆς εἰλικρινοῦς ἀποφάσεως τῆς κυβερνήσεως ταύτης ὅπως ἐμμείνῃ εἰς τὴν ὁδὸν τῆς συνταγματικῆς καὶ κοινοβουλευτικῆς ὁμαλότητος. Ὅταν ὑπάρξῃ ἡ βεβαιότης περὶ τοῦ πρώτου καὶ ἡ ἀπόφασις περὶ τοῦ δευτέρου, ταῦτα ὁμιλοῦν πολὺ πειστικώτερον πρὸς τοὺς πάντας ἀπὸ κάθε ἀκαδημαϊκὴν συμβουλὴν καὶ καθιστοῦν ματαίας καὶ ἀσκόπους ὅλας τὰς «ἀδιαλλαξίας» — πρὸ πάντων τὰς καθιστοῦν ἀναξίας προσοχῆς καὶ ἀπολύτως ἀκινδύνους τοὺς ἐντρυφῶντας, ἐξ ἰδιοσυγκρασίας, ἴσως, εἰς τὸ εἶδος αὐτό.

Οὕτως ἡ κυβέρνησις, ἐκδηλοῦσα τὴν ἀπόφασίν της ὅπως μὴ ἐξαρτᾶται πλέον ἡ Χώρα ἀπὸ τὴν ἑκάστοτε ἐκμετάλλευσιν τῶν ἐντυπώσεων ἐκ τῶν περιπετειῶν μιᾶς παρατεινομένης ἀνακρίσεως, ἔχει τὴν ὑποχρέωσιν νὰ παρουσιάσῃ εἰς τὴν Βουλὴν τὰ πραγματικὰ σοβαρὰ προβλήματα τῆς Ἑλληνικῆς πραγματικότητος, τὰ ἄξια ν' ἀπασχολήσουν τὴν ἀμέριστον τῆς δημοσίας γνώμης προσοχὴν καὶ νὰ συγκεντρώσουν ὅλας τὰς Ἑλληνικὰς προσπαθείας διὰ τὴν λύσιν των. Ἐὰν σταματήσῃ ἡ ἐν εἴδει περιπετειώδους ἀναγνώσματος ἐν συνεχείᾳ δημοσίευσις τῶν καταθέσεων τῶν ἀνακρινομένων, ἡ δὲ Ἀνάκρισις τηρῇ ἐνήμερον τὴν δημοσίαν γνώμην περὶ τῆς προόδου τοῦ ἔργου της διὰ συντόμων καὶ περιεκτικῶν ἀνακοινωθέντων, καὶ τὸ ἀνακριτικὸν ἔργον θὰ προχωρῇ μᾶλλον ἀπερίσπαστον καὶ τὸ κοινὸν θὰ δύναται ἠρεμώτερον νὰ ἀπασχολῆται μὲ τὰ μεγάλα ἐκκρεμῆ ζητήματα, τὰ ὁποῖα θ' ἀποτελέσουν θέμα κοινοβουλευτικῶν συζητήσεων.

Μετά τινας ἡμέρας ἐπανέρχονται ἐκ Λονδίνου οἱ κ. κ. ὑπουργοὶ τῶν Ἐξωτερικῶν καὶ τῶν Οἰκονομικῶν, οἱ ὁποῖοι θὰ κατατοπίσουν λεπτομερῶς οἱ ἴδιοι τὴν ἐθνικὴν ἀντιπροσωπείαν ἐπὶ τῶν ἐν Λονδίνῳ ἐνεργειῶν καὶ τῆς θέσεως τοῦ ἐπιμάχου ἀκόμη ζητήματος τοῦ διακανονισμοῦ τοῦ ἐξωτερικοῦ δημοσίου χρέους. Ἐν συνεχείᾳ θὰ συζητήσῃ ἡ Βουλὴ ἐπὶ τοῦ προϋπολογισμοῦ καὶ τῶν συναφῶν νομοσχεδίων. Διὰ τὴν συζήτησιν αὐτήν, ἐὰν πρόκειται νὰ εἶνε γόνιμος καὶ ἀποτελεσματική, ἀπαιτεῖται γαλήνη πνεύματος καὶ ψυχικὴ ἠρεμία· ποῖος δὲ δύναται ν' ἀμφισβητήσῃ ὅτι δὲν εἶνε ἡ κυβέρνησις ἐκείνη, ἡ ὁποία θὰ εἶχε τὸ παραμικρὸν συμφέρον νὰ ἐπιδιώξῃ τὸ ἀντίθετον; Ἢ ποῖος θὰ ἦτο δυνατὸν ν' ἀρνηθῇ ὅτι τῶν ἀντιπολιτεύσεων, ὅταν ἐπιλαμβάνωνται τοῦ κοινοβουλευτικοῦ προορισμοῦ των, ἴδιον εἶνε νὰ ρέπουν πρὸς δημιουργίαν δυσχερειῶν, δυσφορίας λαϊκῆς, θορύβου, ὀξειῶν κομματικῶν διαμαχῶν μὲ τὴν ἐλπίδα τῆς ταχείας φθορᾶς τῆς κυβερνήσεως; Ἡ κυβέρνησις, κατὰ συνέπειαν, καὶ ἐξ αὐτοῦ ἀκόμη τοῦ πολιτικοῦ συμφέροντος τῶν κομμάτων, ἐπὶ τῶν ὁποίων ἐρείδεται, δὲν δύναται νὰ ἀποκλίνῃ πρὸς ἀδιαλλαξίας. Καί, κατὰ συνέπειαν ἐπίσης, εἰς τὴν ἀντιπολίτευσιν καὶ μόνην ἀπόκειται ν' ἀποδείξῃ τὴν ἰδικήν της καλὴν θέλησιν, ἐγκαταλείπουσα κάθε δημοκοπικὴν ἐκμετάλλευσιν οἱουδήποτε ζητήματος καὶ τὴν ἐριστικὴν νευρικότητά της.

Εἰς τὴν ἀντιπολίτευσιν παρέγεται οὕτω, καὶ ἐξ αὐτῆς ἀκόμη τῆς μικρᾶς ἀναβολῆς τῆς ἐπαναλήψεως τῶν ἐργασιῶν τῆς Βουλῆς πρὸς αἰθριασμὸν τῆς πολιτικῆς ἀτμοσφαίρας, μία καλὴ εὐκαιρία διὰ νὰ ἀποδείξῃ τὴν εἰλικρίνειαν τῆς θελήσεώς της πρὸς μίαν διαλλαγήν, σύμφωνον ἄλλωστε πρὸς τὴν ἐκ βαθέων ἐπιθυμίαν τοῦ Ἑλληνικοῦ λαοῦ. Καὶ θὰ εἶχεν ἀπέναντι αὐτοῦ τοῦ λαοῦ ἀκεραίαν τὴν εὐθύνην ἐὰν τυχόν, ὠθοῦσα μίαν μικροκομματικὴν νοοτροπίαν μέχρι συστηματικῆς ἀντιδράσεως πρὸς τὸ ἔργον τῆς κυβερνήσεως, ἠνάγκαζε ταύτην νὰ τραπῇ, χάριν τοῦ κοινοῦ συμφέροντος, εἰς μέτρα ἐξαιρετικά.

Ἡ κωμῳδία τῆς ζωῆς

Οἱ ἐνοχλητικοὶ

Οἱ ἐνοχλητικοὶ τῶν δρόμων ἐπληθύνθησαν. Δὲν παρέρχεται σχεδὸν ἡμέρα χωρὶς νὰ δημιουργηθῇ ἐξ αἰτίας των καὶ ἕνα ἐπεισόδιον, τὸ ὁποῖον ἄλλοτε καταλήγει εἰς ὀμπρελλιές, ἄλλοτε εἰς ἐπέμβασιν τῆς ἀστυνομίας, ὄχι δὲ σπανίως, καὶ εἰς ἀπασχόλησιν τοῦ ἐπ' αὐτοφώρῳ Πταισματοδικείου, εἰς τὸ ὁποῖον ὁδηγοῦνται οἱ ἐρωτοπαθεῖς τῶν Ἀθηναϊκῶν ὁδῶν. Ἡ καταδίκη ἐπακολουθεῖ κατὰ κανόνα. Μολαταῦτα σωφρονισμὸς δὲν ἐπέρχεται. Πληρώνει τὸ πρόστιμον καὶ τὰ ἔξοδα ὁ ἐνοχλητικὸς κύριος, ἐπιπλήττεται ἀπὸ τὸν Πταισματοδίκην διὰ τὴν ἀπρεπῆ συμπεριφοράν του, ὑφίσταται παραλλήλως καὶ τὴν σχετικὴν πρόγκαν τοῦ ἀκροατηρίου κατὰ τὴν ἔξοδον ἐκ τοῦ δικαστηρίου, μόλις ὅμως εὑρεθῇ εἰς τὸν δρόμον, καὶ ἀντικρύσῃ κυρίαν ἢ δεσποινίδα, ἐπαναλαμβάνει τὰ ἴδια:

— Εἴσθε πολὺ ὡραία, κυρία μου.

— Δὲ μὲ ἀφήνετε ἥσυχη, κύριε;

— Πῶς νὰ σᾶς ἀφήσω; Μήπως σεῖς δὲν μὲ ἔχετε ἀναστατώσει μὲ τὴν ὀμορφιά σας;

— Πήγαινε στὸ καλό, χριστιανέ μου.

—Πηγαίνω, ἀλλὰ πῆτε μου πρωτίστερα τὸ ὄνομά σας. Ἄρτεμις θὰ λέγεσθε χωρὶς ἄλλο. Αὐτὸ τὸ παράστημα καὶ αὐτὸ τὸ βάδισμα μόνον μία Ἄρτεμις ἠμπορεῖ νὰ τὰ ἔχῃ. Ἂς ἤμουνα ἕνας ἀπὸ τοὺς σκύλλους σας.

— Καλέ, μοῦ ξεφορτώνεσαι παλησάνθρωπε, ἢ νὰ φωνάξω τὸν πόλισμαν;

— Νὰ μὲ πάῃ στὴ φυλακή; Ὄχι μόνον στὴ φυλακή, ἀλλὰ καὶ στὴν καρμανιόλα δέχομαι νὰ μὲ ὁδηγήσουν πρὸς χάριν σας.

— Μὰ ἔγινες ἡπὶ τέλους ἀνυπόφορος. Νὰ λοιπόν!....

Τὸ συνηθέστερον εἶνε ἡ ὀμπρελλιά. Ἀλλὰ τώρα τελευταῖα ποὺ ἤρχισεν ἀναπτυσσόμενος εἰς τὸν τόπον μας καὶ ὁ γυναικεῖος ἀθληταισμός, δὲν εἶνε ἀσυνήθη καὶ τὰ γρονθοκοπήματα, πρὸ τινων δὲ ἑβδομάδων, μία κυρία τὴν ὁποίαν ἐνοχλοῦσεν εἰς τὴν ὁδὸν Πανεπιστημίου κάποιος ἀξιωματικός, ἔφθασε καὶ μέχρι πάλης μαζί του. Εἶνε ἕνα ἐλάττωμα τοῦ Ρωμηοῦ ἀπὸ τὸ ὁποῖον μοῦ φαίνεται ὅτι δὲν θὰ ἀπαλλαγῇ ποτέ, τὸ νὰ ἐνοχλῇ εἰς τὸν δρόμον τὶς γυναῖκες ποὺ συναντᾷ μόνες. Πηγαίνει εἰς τὸ γραφεῖόν του τὸ ὁποῖον εὑρίσκεται ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Σοφοκλέους. Ἐκεῖ ὅμως, παρὰ τὸ Δημοτικὸν Θέατρον, βλέπει αἰφνιδίως μίαν κυρίαν ἢ ὁποία κατευθύνεται πρὸς τὴν ὁδὸν Ἀθηνᾶς. Ἀφήνει ὄθεν ἀμέσως τὸν δρόμον του καὶ παρακολουθεῖ τὴν ὡραίαν κυρίαν, καταγινόμενος καθ' ὁδὸν νὰ τῆς ἀπευθύνῃ γλυκανάλατα λόγια περὶ τῆς εὐμορφιᾶς της, τοῦ ἀναστήματός της, τῆς βελουδένιας ἐπιδερμίδος της, τῶν ξανθῶν της μαλλιῶν καὶ τοῦ προκλητικοῦ της ντεκολτέ. Συνηθέστατα ἡ κυρία περιφρονεῖ διὰ τῆς σιωπῆς της τὸν ὀχληρὸν καὶ ἐπισπεύδει τὸ βῆμα γιὰ νὰ φθάσῃ γρηγορώτερα εἰς τὸ σπίτι της, ἢ ὅπου ἀλλοῦ κατευθύνεται. Πολλάκις ὅμως αὐτὴ ἡ παρακολούθησις ἐξαγριώνει τὴν κυρίαν ἡ ὁποία, φοβουμένη καὶ τὰς παρεξηγήσεις τῶν διαβατῶν, λαμβάνει δραστικώτερα μέτρα κατὰ τοῦ ὀχληροῦ, ξυλοφορτώνουσα τὸ ἀπρόοπτον αἰσθημά του. Τοιουτοτρόπως ἀντὶ τοῦ γραφείου ὁ ἐρωτόληπτος τοῦ δρόμου, εὑρίσκεται ἐνίοτε εἰς τὸ κρατητήριον τῆς ἀστυνομίας. Γιατὶ ὑφίσταται ὅλην αὐτὴν τὴν περιπέτειαν; Γιατί; Διότι ὅλα τὰ ἐσυνήθισεν ὁ συμπολίτης μου ὁ Ρωμηὸς τῆς προωδευμένης αὐτῆς ἐποχῆς, καὶ τὸ νὰ φορῇ πυτζάμαν εἰς τὸ σπίτι του, ἐνῷ ἄλλοτε περιεφέρετο μὲ μιὰ μακρυὰ ἄσπρη πουκαμίσα εἰς τὰ δωμάτια, καὶ τὸ νὰ πλένῃ τὰ δόντια του μὲ ὀδοντόπαστα, ἐνῷ παλαιότερα τὰ ἄφηνε νὰ πιάσουν πουρί, καὶ τὸ νὰ μὴ ἀπεχθάνεται τὸ νερὸ τοῦ μπάνιου, καὶ τὸ νὰ μὴ ξεσκονίζῃ τὰ παπούτσια του εἰς τὰ ἑστιατόρια μὲ τὴν πετσέταν τοῦ φαγητοῦ, καὶ χίλια δυὸ ἄλλο πράγματα τὰ ὁποῖα ἦσαν ἀπὸ τὰς πατροπαραδότους συνηθείας του. Τὸ νὰ μὴ ἐνοχλῇ ὅμως τὶς γυναῖκες ἔξω ἀπὸ τὸ σπίτι τους, δὲν θὰ τὸ συνηθίσῃ ποτέ. Εἰς παλαιοτέραν ἐποχήν, ποὺ ἡ γυναῖκα εἰς τὴν Ἑλλάδα ἦτο θέαμα ὀπωσδήποτε σπανίως ἐμφανιζόμενον εἰς τὰ ὄμματα τοῦ Ἕλληνος, ἡ μανία αὐτὴ ἐδικαιολογεῖτο κάπως. Τότε, ὅπως ἀναφέρει καὶ ἡ παράδοσις, εἶχαν προκληθῇ καὶ μάχαι ἀληθιναὶ ἐξ ἀφορμῆς τῶν πειραγμάτων τῶν γυναικῶν ἀπὸ αὐθάδεις ἐρωτοχτυπημένους, ἢ περίφημες δὲ «Τοὺμπλες» παριλισίου θεάτρου, τοὐτέστι ἡ ξένες τραγουδίστρες ποὺ ὠνομάσθησαν ἀπὸ τὸν Ἀθηναϊκὸν λαὸν «Τοὺμπλες» διότι ἡ ἐπωδὸς ἑνὸς τραγουδιοῦ των ἦτο «τούμπλα-λά», παρ' ὀλίγον νὰ δημιουργήσουν καὶ διπλωματικὸν ἐπεισόδιον. Ἀλλὰ τότε ὁ Ἕλλην δὲν ἔβλεπε συχνὰ γυναῖκες, καὶ ὅταν δὲ τὰς ἔβλεπε, ἦτο εὐτυχὴς ἐὰν συνέπιπτε, δι' ἕνα οἱονδήποτε λόγον, νὰ ἀντικρύσῃ τὸν «ποδαστράγαλόν τους», ὅπως ἔλεγε καὶ τὸ σχετικὸν λαϊκὸν ἆσμα. Σήμερον ὅμως ποὺ ἡ γυναῖκες κυκλοφοροῦν εἰς τοὺς δρόμους πολὺ περισσότερον ἀπὸ τοὺς ἄνδρας, ποὺ δείχνουν εἰς τοὺς διαβάτας ὄχι μόνον τὸν ποδαστράγαλον ἀλλὰ καὶ τὰ τρία τέταρτα τοῦ σώματός των, πού, ἐπὶ τέλους, οἱ περίεργοι ἤμποροῦν νὰ ἰδοῦν καὶ τὸ ὑπόλοιπον τέταρτον, μὲ ἕνα ταξιδάκι ἕως τὴν Γλυφάδα, ὑπέθετε κανεὶς ὅτι ἡ ρωμαΐκη αὐτὴ μανία τῶν πειραγμάτων θὰ εἶχεν ἐξατμισθῇ. Καὶ τὸ ὡραιότερον ἀκόμη θέαμα τὸ βαρυέται ὁ ἄνθρωπος, ὅταν τὸ βλέπῃ συνεχῶς, ὅπως συμβαίνει καὶ μὲ μᾶς τοὺς Ἀθηναίους, οἱ ὁποῖοι οὔτε γυρίζουμε νὰ ἰδοῦμε τὸν Παρθενῶνα, διότι τὸν ἐβαρεθήκαμε νὰ τὸν κυττᾶμε ἀφ' ὅτου ἐγεννηθήκαμε. Καὶ ὅμως, τώρα περισσότερον, παρὰ ἄλλοτε, ἡ γυναῖκα ἀναστατώνει τὸ νευρικὸν σύστημα τοῦ Ρωμηοῦ. Μόλις τὴν ἀντικρύσῃ μόνην εἰς τὸν δρόμον, θεωρεῖ καθήκόν του νὰ τὴν πάρῃ ἀπὸ πίσω, νὰ τῆς ἀπευθύνῃ ἐρωτικὰ λόγια, νὰ τῆς ἐκδηλώσῃ τὸν θαυμασμόν του γιὰ τὴν εὐμορφιά της, καὶ εἰς τὸ τέλος νὰ φάῃ τὴ σχετικὴ ὀμπρελλιά. Ἐρώτησα κάποτε ἕνα ἐρωτόληπτον τοῦ εἴδους αὐτοῦ, ὁ ὁποῖος εἰς τὴν ὁδὸν Αἰόλου εἶχε πάρει ἀπὸ πίσω μίαν ὡραίαν κυρίαν καὶ τὴν ἔβασάνιζε μὲ τὶς γλυκανάλατες ἐρωτικές του ἐκδηλώσεις:

—Καὶ τί καταλαβαίνεις, βρὲ ἄνθρωπε, μὲ αὐτὸ ποὺ κάνεις; Τῆς λές πῶς εἶνε ὡραία, πῶς σὲ ξετρέλλαναν τὰ μάτια της, πῶς θὰ ἤσουν εὐτυχής, ἐὰν μάθῃς ποῦ κάθεται, καὶ ἄλλες πολλὲς σαχλαμάρες, εἰς τὶς ἀποῖες αὐτὴ δὲν ἀπαντᾷ. Τί κερδίζεις ἀπὸ ὅλα αὐτά;

—Πῶς δὲν κερδίζω; Εἶνε μία μεγάλη ἀπόλαυσις καὶ τὸ νὰ θαυμάζῃ κανεὶς τὴν εὐμορφιά.

—Τότε σὲ συμβουλεύω, ἀντὶ νὰ ἀγοράζῃς ροδάκινα καὶ νὰ τὰ τρῶς, νὰ πηγαίνῃς εἰς τὸν μανάβη καὶ νὰ τοῦ λές: «τί ὡραῖα εἶνε τὰ ροδάκινά σου, καὶ τί ὡραῖα ποὺ μυρίζουν», κατόπιν δὲ νὰ φεύγῃς εὐχαριστημένος. Θὰ γλυτώνῃς τὰ δεκαοχτὼ δραχμὲς ποὺ πουλιοῦνται.

Ο ΑΠΟΜΑΧΟΣ

Εἰς τὰ Ἀγγλικὰ Πανεπιστήμια

Ἡ σύγχρονος Ἀγγλικὴ νεολαία

Αἱ ἰδεολογικαὶ κατευθύνσεις της

Ὅταν τὴν 25 Μαρτίου 1811 ὁ νεαρὸς τότε Πέρσυ Μπὺς Σέλλεϋ — ὁ μεγαλύτερος τῶν Ἄγγλων λυρικῶν— ἀπεβλήθη ἀπὸ τὸ Πανεπιστήμιον τῆς Ὀξφόρδης, μαζὶ μὲ τὸν φίλον του Τόμας Τζέφερσον Χόγκ, διότι ἐδημοσίευσαν μίαν μονογραφίαν «περὶ τῆς ἀνάγκης τῆς ἀθεΐας», μέγας θόρυβος ἐδημιουργήθη εἰς τὸ παλαιὸν τοῦτο τέμενος τῶν μουσῶν διὰ τὴν ἀποβολὴν ἐκείνην. Καὶ ἂν τὸ ζήτημα ἐτίθετο ὑπὸ τὴν ψῆφον τῶν τότε φοιτητῶν, δὲν ὑπάρχει ἀμφιβολία ὅτι ὅλοι θὰ ἐψήφιζον ὑπὲρ τῆς ἀθεΐας. Ἀλλ' αἱ ἀγγλικαὶ πανεπιστημιακαὶ ἀρχαί, εἰς τοὺς χρόνους τῶν πολέμων κατὰ τοῦ Ναπολεόντος, ἦσαν πολὺ αὐστηρότεραι, καὶ ὀλιγώτερον ἀνεκτικαὶ παρ' ὅ,τι εἶνε σήμερον. Διότι σήμερον, εἰς τὸ ἴδιον αὐτὸ Πανεπιστήμιον τῆς Ὀξφόρδης, φοιτηταὶ ἐψήφισαν, τὸν Ἀπρίλιον τοῦ 1933, ὅτι «ἐν οὐδεμιᾷ περιπτώσει θὰ ἐλάμβανον τὰ ὅπλα ὑπὲρ τοῦ βασιλέως καὶ τῆς πατρίδος». Θόρυβος προεκλήθη καὶ τώρα, ἀλλὰ μὲ ἐντελῶς διάφορον κατεύθυνσιν. Ὀπωσδήποτε, ἀπὸ τὰ δύο αὐτὰ γεγονότα τὰ ἡμεροῦν καὶ ἐξαχθοῦν ὡρισμένα γενικὰ συμπεράσματα.

Ἡ σύγχρονος Ἀγγλικὴ νεολαία ἔχει τὰ ἰδιαίτερα χαρακτηριστικά της. Βεβαίως, μέχρις ὡρισμένου σημείου, τὰ χαρακτηριστικὰ αὐτὰ ὁμοιάζουν μὲ τὰ τῶν ἄλλων νεολαιῶν. Ἀλλὰ πέραν τοῦ σημείου τούτου, ἐπικρατοῦν τὰ χαρακτηριστικὰ τῆς φυλῆς: μία «ἰσορροπία» ἐκδηλουμένη παντοῦ καὶ παρὰ πᾶσαν τυχὸν ἀντίδρασιν, καὶ ἕνα πρακτικὸν καὶ ἐμπειρικὸν πνεῦμα ποὺ διορθώνει ἀμέσως ὅλες τὶς νεανικὲς τρέλλες καὶ τὰς παρακρούσεις τῆς ἰδεολογικῆς φαντασίας. Εἶνε γνωστὸν ὅτι ὁ Ἄγγλος σοσιαλιστής, ἀκόμη καὶ ὁ κομμουνιστής, δὲν ἔχει τίποτε τὸ κοινὸν μὲ τὸν Ρῶσσον, Γερμανὸν ἢ Γάλλον ἐπαναστάτην. Ἡ διαφορὰ αὐτὴ καταφαίνεται καλύτερον εἰς τὴν νεολαίαν. Ἡ Ἰσορροπία ἐπαναφέρει ἀμέσως εἰς τὴν ἀρχικήν της θέσιν κάθε παρέκκλισιν. Δι' αὐτὸ, δὲν ὑπάρχουν «ἀκρότητες» εἰς τὴν Ἀγγλίαν. Καὶ οἱ ἰδεολογικοὶ ἰσοζυγισμοὶ ἐπανέρχονται πολὺ γλήγορα εἰς τὸ κέντρον τοῦ βάρους, εἰς τὰ παλαιὰ καθωρισμένα καλούπια.

Αὐτὸς εἶνε ὁ λόγος διὰ τὸν ὁποῖον οἱ σύγχρονοι Ἄγγλοι νέοι ξαναγυρίζουν, φυσικὰ οὔτως εἰπεῖν, εἰς τὰς τρεῖς μορφὰς τῆς Ἀγγλικῆς πολιτικῆς σκέψεως τοῦ 20οῦ αἰῶνος—τὸν συντηρητισμὸν τὸν φιλελευθερισμὸν, τὸν ἐργατισμὸν.

Ἐπὶ τῇ εὐκαιρίᾳ αὐτῇ, ἂς σημειωθῇ ὅτι δὲν ἔχουν καμμίαν βαθυτέραν ἔννοιαν καὶ ἀξίαν αἱ παρελάσεις τῶν νεαρῶν μαυροχιτώνων, φαιοχιτώνων, ἀκόμη καὶ πρασινοχιτώνων ποὺ ἐπιδεικνύονται ἀπὸ τινος κάθε Κυριακὴν ἀπόγευμα ἀνὰ τὰς ὁδοὺς τοῦ Λονδίνου καὶ συγκρούονται κάποτε μὲ τοὺς ἀπὸ τὸ Ἧστ—Ἔντ προερχομένους νεαροὺς Ἑβραίους. Εἶνε γνωστὸν ὅτι διάφοροι «νέοι ἄνδρες», ὁ τελευταῖος τῶν ὁποίων φαίνεται ὅτι εἶνε ὁ σὲρ Ὄσβαλδ Μοσλεῦ, ὁ πρώην ἐργατικὸς ὑπουργὸς καὶ ἤδη ἀρχηγὼν τῶν Ἄγγλων φασιστῶν, ἠθέλησαν ν' ἀντιγράψουν τὰς μεθόδους βίας αἱ ὁποῖαι τόσον ἐπέτυχαν εἰς τὴν Ἰταλίαν καὶ εἰς τὴν Γερμανίαν. Ἀλλ' ἡ Ἀγγλία ἔχει μίαν φυσικὴν ὅσον καὶ βαθυτάτην ἀποστροφὴν τόσον πρὸς τὸν φασισμὸν ὅσον καὶ πρὸς τὸν μπολσεβικισμόν, διότι ἀμφότερα τὰ συστήματα εἶνε ἀντικοινοβουλευτικά. Τελευταίως ἀκόμη, ὁ Ἄγγλος ὑπουργὸς τῶν Ἐξωτερικῶν σὲρ Τζὼν Σάϊμον, εἰς ἕνα λόγον του, διεκήρυσσεν ὅτι «ποτὲ τὸ Βρεταννικὸν ἔθνος δὲν θὰ δεχθῇ οὔτε τὰς μεθόδους τῆς Ρωσσίας, οὔτε τὰς μεθόδους τοῦ κ. Χίτλερ, οὔτε ἐκείνας τοῦ κ. Μουσσολίνι».

Αἱ ἐπιδείξεις, λοιπὸν, αὐταὶ τῶν διαφόρων ἀποχρώσεων νεαρῶν «σκουροχιτώνων» δὲν ἔχουν βαθυτέραν σημασίαν, διὰ τὴν Ἀγγλίαν. Τὸ πολὺ-πολὺ θὰ ἦτο δυνατὸν νὰ συναχθῇ ἐξ αὐτῶν τὸ συμπέρασμα ὅτι ἀποτελοῦν αἱ τοιοῦτου εἴδους ἐκδηλώσεις μίαν ἀπόδειξιν δυσαρεσκείας τῶν νέων ἐναντίον τῶν παλαιῶν, λόγῳ τῆς δυστυχίας τῶν σημερινῶν καιρῶν, καὶ μίαν κλίσιν πρὸς ἀντιγραφὴν μεθόδων καὶ συστημάτων τὰ ὁποῖα «ἐπέτυχαν» εἰς ἄλλας χώρας.

Κατὰ τὸν ἴδιον τρόπον, εἰς τὴν ἄκραν ἀριστερὰν τῆς πολιτικῆς σκέψεως, ἀνευρίσκεται μεταξὺ τῆς νεολαίας κάποια «μόδα» διὰ τὸν κομμουνισμόν, ὀλιγώτερον μὲν χτυπητὴ εἰς τὰ Πανεπιστήμια τοῦ Λονδίνου, τῆς Ὀξφόρδης καὶ τοῦ Καϊζυπριτζ, καὶ περισσότερον χτυπητὴ εἰς τὸ Πανεπιστήμιον τῆς Γλασκώβης, καὶ ἐν γένει τῆς Σκωτίας. Ἡ κίνησις αὐτὴ φαίνεται σοβαρωτέρα παρὰ αἱ ἐπιδεικτικαὶ παρελάσεις τῶν νεαρῶν Ἄγγλων φασιστῶν, διότι ἡ Σκωτικὴ νεολαία εἶνε πιὸ ἔξυπνη γενικῶς καὶ μὲ περισσότερον φιλοσοφικὸν πνεῦμα ἀπὸ τὴν νεολαίαν τῶν ἄλλων τμημάτων τῆς Ἀγγλίας. Κυρίως δὲ, εἶνε σοβαρωτέρα ἡ κίνησις αὐτὴ, διότι ἡ Σκωτικὴ νεολαία ἔχει περισσότερον ὅλων τῶν ἄλλων θιγεῖ ἀπὸ τὴν παγκόσμιον κρίσιν.

(Συνέχεια εἰς τὴν 3ην σελίδα)

Ἀγγλίδες φοιτήτριαι, διασκεδάζουσαι εἰς τὸν Τάμεσιν.

Τὰ περίεργα τῆς ἐπιστήμης

Θεάματα

ΑΘΗΝΑΙΟΝ. «Η Ἀθηνᾶ».
ΑΛΚΗΣ. «Μορφὲς ἀπὸ Ἀμερική».
ΑΤΛΑΝΤΙΣ. «Τὸ ἐξολίσθημα».
ΑΥΛΑΙ. «Τὸ Ἐκατομμύριο».
ΕΔΕΝ. «Ἀγάπη».
ΖΩΣΤΗΡ. «Ἀνθ' ὀλίγου μὲ τὴν Διάδελφο».
Πρωϊνὴ παράστασις.
ΚΟΚΩΝΑΙΝ. «Τὸ λαχεῖον 49830».
ΛΑΟΥ. «Τὸ ἐπιστόλιον».
ΛΑΓΚΟΝ. «Τοῦ φιλίου».
ΛΟΥΞ. «Ἐλπίνα ἀφέντη, κόρη».
ΜΑΡΙΚΑ. Ἀργεν. Λόρκον πρωϊνὴ: «Τρεῖς καὶ μία».
ΠΑΤΗΣ. Ἀργεν. Λόρκον πρωϊνὴ «Τὸ ἥσυχο».
ΣΑΛΑΜΙΝΑ. «Φρέσκο τριφύλλι».
Κινηματογράφοι

ΑΘΗΝΑΙΩΝ. «Ἀπόκριες βάλσαμον».
ΑΓΗΝΗ. «Ἀφιόνι».
ΑΛΚΑΖΑΡ. «Ἀκόμη φεγγάρι».
ΓΚΛΟΡΙΑ. «Εἰς ἀπελπισίαν».
ΕΛΛΑΣ. «Ἀγάπη ἀνθρωπίνη».
ΕΚΠΟΡΙΑ. «Ἀγάπη».
ΕΣΠΕΡΙΟΣ. «Ἀνθρωπινὸν σπίτι».
ΚΑΠΙΤΩΛ. «Ἡμέρες τῆς ἀγάπης».
ΛΥΧΝΙΑ. «Ἀνθρωπινὸν σπίτι».
ΚΡΥΣΤΑΛ. «Ἀνωμοιόμορφοι μισέτες».
ΜΑΕΣΤΡΟΣ. «Τὸ ἀγόρι τῆς ἀγάπης».
ΜΟΝΡΕΠΟ. «Τὸ ἀγόρι τῆς ἀγάπης».
ΠΕΛΛΑ. «Ἀγάπη».
ΠΕΤΣΑΛΗ. «Κοντσέρτο Μοζάρτ».
ΡΙΤΖ. «Ἀγάπη, ἀγάπη».
ΣΤΑΣΙΟΝ. «Λαοφόρος Κωνσταντίνος».

Τὸ Ραδιόφωνον

ΑΘΗΝΩΝ (372 μ.). 8 μ.μ. Ὀρχήστρα.— 10.10 μ.μ. Ἀναλεκτὰ ἀπὸ τὸ ὀρατόριον «Ἡ ἀνάληψις τοῦ Ἡλιοῦ».

ΒΟΥΔΑΠΕΣΤΗ (342 μ.).— 7.35 μ.μ. Τραγούδια. — 8 μ.μ. Ἀπόσπασμα ἀπὸ τὸ ὄπερα «Ἡ Πόλις καὶ τραγούδια». — 10.10 μ.μ. Πιάνο καὶ τραγούδια. — 11.10 μ.μ. Ἀπόσπασμα ἀπὸ τὸ ὄπερα Βάλτερ, Ἡρακλῆς, Ραψωδίαι, Πωλήσεις, Ἀπόσπασμα ἀπὸ τὸ ὄπερα.

ΒΡΕΣΛΑΥΙΑ (325 μ.). 8 μ.μ. Ἀπόσπασμα ἀπὸ τὸ ὄπερα «Ἡ Ἀγάπη τῶν τριῶν πορτοκαλιῶν». — 9.30 μ.μ. Ἀπόσπασμα ἀπὸ τὸ ὄπερα «Ἡ Ἀγάπη τῶν τριῶν πορτοκαλιῶν».

ΒΟΥΚΟΥΡΕΣΤΙ (394 μ.). 8 μ.μ. Ἀπόσπασμα ἀπὸ τὸ ὄπερα «Ἡ Ἀγάπη τῶν τριῶν πορτοκαλιῶν». — 10 μ.μ. Ἀπόσπασμα ἀπὸ τὸ ὄπερα «Ἡ Ἀγάπη τῶν τριῶν πορτοκαλιῶν».

ΛΟΝΔΙΝΟΝ (Τοκιόκ, 355 μ.). 9 μ.μ. Ὀρχήστρα. — 10.20 μ.μ. Ἀπόσπασμα ἀπὸ τὸ ὄπερα Δουδόνας Σταφορντ Ρομπέρτσον. — 11.20 μ.μ. Ἀπόσπασμα ἀπὸ τὸ ὄπερα Γκρεγκ Γογκλαῦρ, Γκλινκ, Ρίμσκυ-Κορσακόφ, Ἀπόσπασμα ἀπὸ τὸ ὄπερα Ἀλεξάνδρος Ἀρμπάν καὶ ἀπὸ τὸ ὄπερα Ἀλεξάνδρος Ἀρμπάν.

ΜΙΛΑΝΟΝ (270 μ.). 9.30 μ.μ. Ἀπόσπασμα ἀπὸ τὸ ὄπερα Ἀλεξάνδρος Ἀρμπάν (Κόμπρα). — 10.40 μ.μ. Ἀπόσπασμα ἀπὸ τὸ ὄπερα «Κοντσέρτο ἀρ. 4. Μπαχ» «Ἀκρών, Ἀπόσπασμα ἀπὸ τὸ ὄπερα «Ἐλεγεῖα καὶ ἀλεγκρέτο, Σαρκάζοι, «Ἐλεγεῖα τοῦ Φοιδίτιον» (Ρέβελ). — 11.30 μ.μ. Ἀπόσπασμα ἀπὸ τὸ ὄπερα «Ἐλεγεῖα τοῦ Φοιδίτιον».

ΠΑΡΙΣΙΟΝ (458 μ.). 8.10 μ.μ. Ρεσιτάλ Ἀλεξάνδρου Κόμπρα. — 10.20 μ.μ. Ἀπόσπασμα ἀπὸ τὸ ὄπερα Ἀλεξάνδρος Ἀρμπάν.

ΠΡΑΓΑΝΟΝ (488 μ.). 8.10 μ.μ. Ἀπόσπασμα ἀπὸ τὸ ὄπερα «Ἡ Ἀγάπη τῶν τριῶν πορτοκαλιῶν». — 10.20 μ.μ. Ἀπόσπασμα ἀπὸ τὸ ὄπερα «Ἡ Ἀγάπη τῶν τριῶν πορτοκαλιῶν».

ΡΩΜΗ—ΝΑΠΟΛΗ (441—318 μ.). 9 μ.μ. Δίσκοι. — 9.30 μ.μ. Ἐθνικὴ Κατόπτρον κινηματογράφου. Κατόπιν ὑπὸ τὸ ὄπερα «Ἡ Ἀγάπη τῶν τριῶν πορτοκαλιῶν».

ΣΤΟΚΧΟΛΜΗ (385 μ.). 9.30 μ.μ. Ἀναλεκτὰ ἀπὸ τὸ ὄπερα «Ἡ Ἀγάπη τῶν τριῶν πορτοκαλιῶν».

ΒΕΡΟΛΙΝΟΝ (Ἀνατολικὴ Ἀκτή). Πρωϊνὴ τὰ μικρὰ κοντσέρτα. Ἀπόσπασμα ἀπὸ τὸ ὄπερα «Ἡ Ἀγάπη τῶν τριῶν πορτοκαλιῶν».

Τὸ ὑπόλοιπον ἐπὶ τῆς σελίδος

Τὸ νέον μυθιστόρημα τῆς «Πρωϊᾶς»

Ὑποπτοι δρόμοι

Μωρὶς Ντεκομπρά

Ἀρνήθηκα μιὰ φορὰ ἕανιὰ νὰ δῶ τὴν Ἀντωνίνη κι ἐβλαστήνα ἀπὸ τὴν ἀγωνία, περιπολοῦν, σύνημερα ἀπὸ τὰ ἐγκρίνα χαρακώματα καὶ κάτω ἀπὸ τὴ βροχὴ τῶν γλάκων βλαμμένα τὰ ἀιωρήα κορίτσια στὰ παράθυρα μιλοῦσαν αναμμένα τους σιδάλα, γουνοῦσα, ὅπως οἱ ἥρωες τοῦ Ὄμηρου.

— Ποῦ πάει λοιπὸν ;

— Εἶνε πελάτης τῆς κυρ-Σεφίμενης.

— Ἐὶ ἀσύ... Ἡ γρῦ γελάδα θὰ σὲ ξεζουλήσει!

Γλυκὺ Ἐλληνικὴ ἀστιμιὴ γιὰ τὸ ἀγόρι.

— Ποῦ ! Λύτη ἡ τ... θὰ μᾶς τοὺς πάρῃ ὅλους !

Ἀλοιμονο, ξανάνε μωλοιν... Σ' ἀρέστει ἡ χορὸς τῆς κυρ-Ἐλένης ;

— Τὰ ἄλλα σου τράχουν, λοιπόν ! ... Τοῦ κορίου θὲν τοῦ ἀρέστ, σοῦ τὸ μιλεῖρακια !

Καὶ ἡ Ἐλενίτσα, μυλιάρικο πεῖγίνα πστὴν χορεύει, μὲ τὸ ἀγόρασε τοῦ πουλημένου ἔρωτος τῆς ὁδοῦ Ἀγορᾶς. Ἀφοῦ ἔκανε τὸν ἀρρωστιὰ τῆς ἐνα σπέρτο γιὰ νὰ ἐανανιῶ, ἔρχεται ἀπὸ τὴν ἀγχνίαν μόστον ἀπὸ τὸ μαρμάρινο τῆς ἀνεμόσκαλα.

Δεεκέδεοῦς με τὶς σικειότητες αὐτὰ ἀλλὰ ποτὲ μου δὲν ἀλλάζω γνώμη ἀπὸ τὴν ἀγχνίαν τὸ ἀσπρο σπίτι τοῦ δρομάκου Ἀγκλέμπη.

Ἡ κυρία Λόντια μ' ἀδέχθηκε ἐκείνο τὸ βράδυ με πρόφυμία. Πῆρε διαφορὰ σταση τῆς τῆς πρωτης τῶρα τὴν τρόφοσα ὁ αὐτον τὸν γνωστο, τὴν ἐτένιν ἐξαιρετικὸ γενικὸ καὶ τοσο ὑπόχρεω. Κάθε φορὰ τῆς ἔφερνα βιβλία ἀπὸ τὴν βιβλιοθήκη τοῦ ἀνδρὸς τῆς χειρονομία, μιὰ λέξη ἀκαταλόγιστη. Σιβόμουνα τὸ μυστικό τῆς.

Ἡ κυρία Λόντια ἐκλεισε τὴν πόρτα καὶ ἀπεσύρθη τὰ δύο βιβλία «Κοντέσσα ἀρ. 4. Μπαλζάκ» «Ἀγκρίν, Ἀπόσπασμα ἀπὸ τὸ ἀνεκδοτικὸ καὶ ἀλεγκρέτο, Σαρκάζοι «Ἐλεγεῖα τοῦ Φοιδίτιον» (Ρέβελ).

Ἀν ἔχρατε πόσο ἐκτιμῶ τὴ λεπτότητα τῆς βοηθάεις νὰ σκοτώσω τὸν καιρὸ, Χάρις σὲ αὐτὰ ἐανασβήσαμε ὅλα τὰ ἐνοχλοῦν. Λατρεύω τὰ ἐπιγράμματα τοῦ... Τὶ λάτρεο ! Καὶ νὰ σκέφτεται κανεὶς ὅτι ἡ ὁμοιοκρατία μας τὴν σκότωσε... Σεῖς οἱ ἀγγλοι ἔχετε τὸν σεβασμὸ τῆς ἀγαλμα, γιατὶ ἔγραψε τὸν ἡ γνωστὰ καταστρέφει τὶς ὀρειὰ τρόπα ἀρμονικὴ ἐπιμελεῖται τὰ νὰ προσταθῇ νὰ ἀοξήσῃ τὴ δι-ὁρκειά τους.

(Ἀκολουθεῖ)

Μία ἀπανθρωπιὰ

Ἡ ἀπανθρωπιὰ τῆς ἀνθρωπότητος ἐξαρτᾶται ἀπὸ τὴν ἀνεκολούθεια τῶν ἀνθρώπων. Ἡ ἀνεκολούθεια ἐξαρτᾶται ἀπὸ τὴν ἀνοησία τῆς ἀνθρωπότητος. Ἡ ἀνοησία τῆς ἀνθρωπότητος ἐξαρτᾶται ἀπὸ τὴν ἀνεπαρκεῖα τῆς ἐκπαιδεύσεως.

Ἡ ἀνεπαρκεῖα τῆς ἐκπαιδεύσεως ἐξαρτᾶται ἀπὸ τὴν ἀνεπαρκεῖα τῶν ἐκπαιδευτικῶν.

Ἡ ἀνεπαρκεῖα τῶν ἐκπαιδευτικῶν ἐξαρτᾶται ἀπὸ τὴν ἀνεπαρκεῖα τῶν ἐκπαιδευτικῶν μεθόδων.

Τὸ ἀνθρωπινὸν σῶμα

Ἡ ἀνθρωπινὴ μορφὴ ἔχει ἀνάγκες ἀναπτύξεως ἀπὸ τὴν ἡλικία τῶν ἑπτὰ ἐτῶν μέχρι τὴν ἡλικίαν τῶν ἑκατὸν ἐτῶν. Ἡ ἀνάπτυξις αὐτὴ ἐξαρτᾶται ἀπὸ τὴν ἀνεπαρκεῖα τῶν ἐκπαιδευτικῶν μεθόδων.

Ἡ ἀνεπαρκεῖα τῶν ἐκπαιδευτικῶν μεθόδων

Ἡ ἀνεπαρκεῖα τῶν ἐκπαιδευτικῶν μεθόδων ἐξαρτᾶται ἀπὸ τὴν ἀνεπαρκεῖα τῶν ἐκπαιδευτικῶν.

Ἡ ἀνεπαρκεῖα τῶν ἐκπαιδευτικῶν

Ἡ ἀνεπαρκεῖα τῶν ἐκπαιδευτικῶν ἐξαρτᾶται ἀπὸ τὴν ἀνεπαρκεῖα τῶν ἐκπαιδευτικῶν μεθόδων.

Ἡ ἀνεπαρκεῖα τῶν ἐκπαιδευτικῶν μεθόδων

Ἡ ἀνεπαρκεῖα τῶν ἐκπαιδευτικῶν μεθόδων ἐξαρτᾶται ἀπὸ τὴν ἀνεπαρκεῖα τῶν ἐκπαιδευτικῶν.

Ἀπὸ Πρωϊᾶς εἰς Πρωϊᾶν

Ἀπὸ τὸν κόσμον τῶν ματαιοτήτων

«Ὅπως ἡ κιλίνεις, ἐκ καὶ ξωπατόνος καὶ ἀφοῦ γίνεται, τοὐλαχιστόν δὶς κὰ μὴ γνωσιστοῦν ἀπὸ ἕνα τὸ ἕνα, ἀς ἀσχοληθοῦμε μὲ ἕν τ' ἕνα τὸ ἄλλο.

Καὶ σιγανγιάσκοψον εἰς τὰ τελευταῖα πταίρια ὅλ' ἕνα ἐνα ἀναζήτησον ὁλίγης ποτοτυπίας καὶ κατόν εἰν' ἐνὸς βλεπεῖς μία Ἀμεριλκανὶς ὁλίγον ἀλλὰ ἀν θυμασθῇ κυία Ἀμεριλκανὶς, ἡ Ἑλλὰ Μάζκαρ, ἡ ἐκ τῆς ἀγγυρομέρη ὁργανοπαίκτου γνωστὴ Παρισίων καὶ τῆς «Κόνια» τοῦ θέσομεν στ' Ἄζρα :— ἐφτὰ τὸν ἀγγλικὸν τὸ ἑλλὰν σταυρωτὸ τὸ ἀρμόν, ἡ ἀρμόν, ἡ ἀρμόν, ἡ

ΠΡΩΪΑ ΩΡΑ 5η

ΑΙ ΥΠΟΣΤΗΡΙΧΘΕΙΣΑΙ ΕΝ ΛΟΝΔΙΝΩ ΑΠΟΨΕΙΣ ΔΙΑ ΤΟΝ ΔΙΑΚΑΝΟΝΙΣΜΟΝ ΤΟΥ ΔΗΜΟΣΙΟΥ ΧΡΕΟΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΔΗΛΩΣΕΙΣ ΤΟΥ κ. ΛΟΒΕΡΔΟΥ

ΠΡΟΣ ΤΟ ΠΡΑΚΤΟΡΕΙΟΝ «ΧΑΒΑΣ»

ΠΑΡΙΣΙΟΙ, 25. (Ἀθην. Πρακτ.).— Ὁ Ἕλλην ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν κ. Λοβέρδος, ὁμιλῶν κατὰ τὴν ἐντεῦθεν διέλευσίν του πρὸς συντάκτην τοῦ Πρακτορείου Χαβᾶς, ἐδήλωσε τὰ ἑξῆς:

«Μετὰ τοῦ συναδέλφου μου ἐπὶ τῶν Ἐξωτερικῶν κ. Μαξίμου ἀνεχωρήσαμεν ἐκ Λονδίνου τὸ Σάββατον καὶ ἐπιστρέφομεν εἰς τὴν Ἑλλάδα, ὅπου θὰ καταστήσωμεν ἐνήμερον τὴν Κυβέρνησίν μας τῶν διαπραγματεύσεων, τὰς ὁποίας διεξηγάγομεν μετὰ τῶν πιστωτῶν μας ἀναφορικῶς πρὸς τὴν ὑπηρεσίαν τοῦ ἐξωτερικοῦ μας χρέους.

»Ὁ κ. Μάξιμος δὲν ἐσταθμευσεν εἰς Παρισίους, ἐγὼ ὅμως παρέμεινα ὑπὸ ἐντελῶς ἀνεπίσημον ἰδιότητα. Ὁ κ. Μάξιμος κατηυθύνθη εἰς Γενεύην, ὅπου θὰ συναντηθῇ μετὰ διαφόρων προσωπικοτήτων ἀνηκουσῶν εἴτε εἰς τοὺς κύκλους τῆς Κ.Τ.Ἑ., εἴτε εἰς τοὺς τῆς Διασκέψεως τοῦ Ἀφοπλισμοῦ.

»Τὸν κ. Μάξιμον θὰ συναντήσω τὴν Πέμπτην εἰς Βενετίαν, ὁπόθεν θὰ ἐπιβιβασθῶμεν τοῦ ἀτμοπλοίου τῆς γραμμῆς ἐπιστρέφοντες εἰς Πειραιᾶ. Πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦτον ἀναχωρῶ σήμερον τὴν ἑσπέραν περὶ ὥραν 20ήν.

»Μετὰ τῶν πιστωτῶν μας —ἐξηκολούθησεν ὁ κ. Λοβέρδος— κατεβάλαμεν πᾶσαν προσπάθειαν ὅπως προέλθωμεν εἰς συμφωνίαν. Ἡ ἔκθεσις τῆς Δημοσιονομικῆς Ἐπιτροπῆς τῆς Κ.Τ.Ἑ. ἔδωσε πιστὴν εἰκόνα τῆς οἰκονομικῆς καὶ δημοσιονομικῆς καταστάσεως τῆς Ἑλλάδος. Προετείναμεν εἰς τοὺς ἀντιπροσώπους τῶν ὁμολογιούχων ὅπως ἡ ἔκθεσις αὕτη ἀποτελέσῃ τὴν βάσιν τῶν διαπραγματεύσεων. Ἄλλως τε, πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦτον καὶ κατόπιν αἰτήσεως αὐτῶν τούτων τῶν πιστωτῶν μας, συνετάγη ἡ ἐν λόγῳ ἔκθεσις, ἐὰν δὲ ἐγίνετο δεκτὴ δὲν θὰ ἐβράδυνε νὰ ἐπέλθῃ ὁριστικὴ συμφωνία. Οἱ ἀντιπρόσωποι ὅμως τῶν πιστωτῶν μας, παρὰ τὰ πειστήρια, ἅτινα προσηγάγομεν, εἶχον σχηματίσει ἄκρως αἰσιόδοξον γνώμην περὶ τῆς οἰκονομικῆς καταστάσεως τῆς χώρας μας. Τὸ καθ' ἡμᾶς, ἀν καὶ ἔχοντες πλήρη συνείδησιν τῶν πλεονεκτημάτων, τὰ ὁποῖα θὰ εἶχε διὰ τὴν πίστιν τῆς Ἑλλάδος ἡ ὅσον ἔνεστι ταχυτέρα συνεννόησις, δὲν ἠδυνήθημεν νὰ βελτιώσωμεν τὰς ἀρχικὰς πρὸς τοὺς ὁμολογιούχους προτάσεις μας, ἐκ φόβου ὅτι μία τοιαύτη συμφωνία θὰ ἐπέβαλλεν εἰς τὴν χώραν μας θυσίας ἀνωτέρας τῶν δυνάμεών της, ἡ θὰ καθίστατο ἀνεκτέλεστος καὶ, ἐν πάσῃ περιπτώσει, θὰ παρημπόδιζε τὴν οἰκονομικὴν καὶ δημοσιονομικήν μας ἀνόρθωσιν, ἤτις περισσότερον οἱουδήποτε ἄλλου μέτρου θὰ ἐξυπηρέτει ταὐτοχρόνως τὰ συμφέροντα τῶν πιστωτῶν μας καὶ τῆς χώρας μας.»

Ὅσον ἀφορᾷ τὰς ὑπὸ τῆς γαλλικῆς ἀντιπροσωπείας ἐκτεθείσας ἀπόψεις ἐπὶ τοῦ νομισματικοῦ προβλήματος, ὁ κ. Λοβέρδος εἶπεν ὅτι αὗται ἐστηρίζοντο ἐπὶ βάσεων ὑγιῶν καὶ λογικῶν.

«Τὰ ἤδη ὑπὸ ἐφαρμογὴν νομοθετικὰ μέτρα τῆς γαλλικῆς Κυβερνήσεως —εἶπε— τὰ ἀποσκοποῦντα τὴν οἰκονομικὴν ἀνόρθωσιν τῆς χώρας, θὰ ἐπιτρέψουν, ἀσφαλῶς, εἰς τὴν Γαλλίαν νὰ διατηρήσῃ τὴν τιμὴν τοῦ νομίσματός της, ὅ,τιδήποτε καὶ ἂν συμβῇ. Διὰ τοῦ τρόπου τούτου ἡ Γαλλία θὰ προσφέρῃ ἀνεκτιμήτους ὑπηρεσίας εἰς ὁλόκληρον τὸν κόσμον».

Η ΣΗΜΕΡΙΝΗ ΕΝΑΡΞΙΣ ΤΩΝ ΕΡΓΑΣΙΩΝ ΤΗΣ ΒΟΥΛΗΣ

Η ΟΛΙΓΟΗΜΕΡΟΣ ΑΝΑΒΟΛΗ

Σήμερον τὴν 5.30΄ ἀπογευματινὴν ἐπαναλαμβάνονται αἱ ἐργασίαι τῆς Βουλῆς. Ἐφ' ὅσον ἤθελεν ἐπέλθει πρὸ τῆς συνεδριάσεως συνεννόησις μεταξὺ Κυβερνήσεως καὶ Ἀντιπολιτεύσεως, ἡ τακτικὴ ἐπαναλῆψις τῶν κοινοβουλευτικῶν ἐργασιῶν θ' ἀνεβάλη-θῇ διὰ τὴν προσεχῆ Τετάρτην, ἵνα πραγματοποιηθῇ ὑπὸ ἠρεμωτέραν πολιτικὴν ἀτμοσφαῖραν καὶ ἵνα, ἐπανερχομένων ἐν τῷ μεταξὺ τὸ Σάββατον τῶν κ.κ. Μαξίμου καὶ Λοβέρδου, δυνηθῇ ἡ Κυβέρνησις διὰ τῶν ἀνακοινώσεων, εἰς τὰς ὁποίας θὰ προβῇ διὰ τοῦ κ. Πρωθυπουργοῦ περὶ τῶν πεπραγμένων κατὰ τὴν δίμηνον διακοπὴν, νὰ παράσχῃ λεπτομερεστέραν ἔκθεσιν τῶν μετὰ τῶν ὁμολογιούχων διαπραγματεύσεων καὶ τῶν συνθηκῶν, ὑπὸ τὰς ὁποίας διεκόπησαν αὗται προσωρινῶς.

Προκαταρκτικὴ ἐπαφὴ, ἐπελθοῦσα χθὲς τὴν ἑσπέραν, ἐμφανίζει ὡς πολὺ πιθανὴν τὴν ἐπίτευξιν τῆς συνεννοήσεως διὰ τὴν τοιαύτην ἀναβολήν.

Πάντως ἡ Κυβέρνησις, μὴ ἔχουσα ἰδιαίτερον λόγον νὰ ἐπιζητήσῃ τὴν ἀναβολὴν, δὲν προτίθεται νὰ κάμῃ χρῆσιν τῆς κοινοβουλευτικῆς πλειοψηφίας της πρὸς ἐπίτευξιν ταύτης. Ἡ ἀναβολὴ θὰ πραγματοποιηθῇ μόνον συνεννοήσει καὶ τῶν δύο πτερύγων τῆς Βουλῆς.

Οἱ ἀρχηγοὶ τῆς Ἀντιπολιτεύσεως συνέρχονται τὴν 10ην π.μ. σήμερον εἰς τὴν προαγγελθεῖσαν σύσκεψίν των, καθ' ἣν πρόκειται νὰ συζητήσουν καὶ περὶ τῆς ἀναβολῆς ἐπὶ ὀκταήμερον τῆς ἐπαναλήψεως τῶν τακτικῶν κοινοβουλευτικῶν ἐργασιῶν.

ΕΚΗΡΥΧΘΗ ΑΠΕΡΓΙΑ ΚΑΠΝΕΡΓΑΤΩΝ ΕΝ ΘΕΣ)ΝΙΚΗ

ΣΥΣΤΑΣΕΙΣ ΤΟΥ κ. ΔΡΑΓΟΥΜΗ

ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ, 25. (Τοῦ ἀνταποκριτοῦ μας).— Ἀποφάσει τῶν διοικητικῶν συμβουλίων τοῦ Ἐργατικοῦ Κέντρου ἐκηρύχθη καὶ ἐνταῦθα σήμερον ἀπεργία καπνεργατῶν, εἰς τὴν ὁποίαν ὅμως δὲν ἔλαβον μέρος παρὰ μόνον τὰ 50 % τῶν ἐργαζομένων.

Προσπάθειαι ὅπως ἐπεκταθῇ ἡ ἀπεργία καὶ εἰς ἄλλους κλάδους, ἀπέτυχον μέχρι τῆς στιγμῆς, μικρὰ δὲ κίνησις παρετηρήθη μόνον εἰς τοὺς ὑποδηματεργάτας καὶ ἀρτεργάτας.

Συνελήφθησαν ἔξωθι τοῦ καπνεργοστασίου Κουμάρο, οἱ καπνεργάται Ἀβραμίδης καὶ Νικολαΐδης, οἵτινες ἀπεστάλησαν εἰς τὴν Εἰσαγγελίαν ὡς προτρέποντες τοὺς συναδέλφους των εἰς κήρυξιν ἀπεργίας.

Ἡ ἀστυνομικὴ διεύθυνσις ἔλαβεν ὅλα τὰ μέτρα πρὸς περιφρούρησιν τῆς τάξεως. Διὰ τὴν πρόληψιν δὲ παντὸς ἐνδεχομένου ἐκλείσθησαν τὰ γραφεῖα τοῦ Ἐργατικοῦ Κέντρου.

Ἐπιτροπὴ καπνεργατῶν παρουσιασθεῖσα εἰς τὴν Γενικὴν Διοίκησιν, ὑπέβαλε τὰ αἰτήματα τῶν ἀπεργῶν, ὁμοια πρὸς τὰ τῶν ἀπεργῶν Καβάλλας. Ἡ ἐπιτροπὴ ἐζήτησεν ἐπιπροσθέτως, τὸ ἀνοιγμα τοῦ κλεισθέντος Ἐργατικοῦ Κέντρου καὶ ἄδειαν συγκεντρώσεως τῶν καπνεργατῶν.

Τὴν ἄρα ἀπογευματινὴν ἡ ἐπιτροπὴ παρουσιάσθη εἰς τὸν Γενικὸν Διοικητὴν ὅπως λάβῃ ἀπάντησιν ἐπὶ τῶν ὑποβληθέντων αἰτημάτων. Ὁ κ. Δραγούμης ἐγνώρισεν εἰς τὴν ἐπιτροπὴν ὅτι ἡ ἐπελθοῦσα ἐν Καβάλλᾳ συμφωνία θὰ ἰσχύσῃ καὶ ἐν Θεσσαλονίκῃ καὶ ὅτι δι' αὐτῆς, θὰ λυθοῦν τὰ ζητήματα τῶν καπνεργατῶν διὰ νομοθετικῆς ὁδοῦ, ἐντὸς μηνός, λόγῳ ὡρισμένων νομικῶν κωλυμάτων ἀτινα δέον ν' ἀρθοῦν.

Ὁ κ. Δραγούμης παρεκάλεσε τὴν ἐπιτροπὴν ὅπως συστήσῃ εἰς τοὺς ἐργάτας τὴν λύσιν τῆς ἀπεργίας, ἐτόνισε δὲ ὅτι ἡ Κυβέρνησις θὰ χαρῇ περισσότερον ἂν κατορθώσῃ νὰ ἐπιλύσῃ τὰ ζητήματά των, ἀντιμετωπίζουσα οὕτω ἀποτελεσματικῶς τὴν ἀνεργίαν. Συνεχίζων προσέθεσεν ὅτι δὲν πρέπει νὰ ὑπάρξῃ καλῆς πίστεως ἐργάτης, ὅστις νὰ μὴ ἀναγνωρίσῃ τὴν διαφορὰν εἰς τὸν χειρισμὸν τῶν ἐργατικῶν ζητημάτων, μεταξὺ τῆς προκατόχου Κυβερνήσεως καὶ τῆς σημερινῆς. Ἡ σημερινὴ Κυβέρνησις, εἶπε, εἶνε ἀποφασισμένη νὰ ἐφαρμόσῃ τὰς γενικὰς ἀρχὰς, καθ' ἃς ὁ ρόλος τοῦ Κράτους εἰς τὰς διαφορὰς ἐργατῶν καὶ ἐργοδοτῶν δέον νὰ εἶνε αὐστηρῶς διαιτητικός. Πρὸς τὴν κατεύθυνσιν αὐτὴν στρέφεται καὶ ἀπέδειξε τοῦτο ἐμπράκτως εἰς τὴν περίπτωσιν τῆς Καβάλλας.

Ἡ ἐπιτροπὴ ἀπεχώρησε μὲ τὴν δήλωσιν ὅτι θὰ γνωρίσῃ πάντα ταῦτα εἰς τοὺς ἀπεργοὺς, οἱ ὁποῖοι καὶ θὰ λάβουν σχετικὰς ἀποφάσεις.

ΑΙ ΤΕΛΕΥΤΑΙΑΙ ΕΙΔΗΣΕΙΣ ΤΗΣ ΝΥΚΤΟΣ

Η ΚΥΒΕΡΝΗΣΙΣ ΕΧΕΙ ΣΤΑΘΕΡΑΝ ΑΠΟΦΑΣΙΝ ΝΑ ΚΥΒΕΡΝΗΣΗ ΕΝΤΟΣ ΤΩΝ ΟΡΙΩΝ ΤΗΣ ΝΟΜΙΜΟΤΗΤΟΣ ΕΧΕΙ ΔΕ ΤΗΝ ΔΥΝΑΜΙΝ ΝΑ ΠΑΤΑΞΗ ΠΑΣΑΝ ΑΠΟΠΕΙΡΑΝ ΤΕΙΝΟΥΣΑΝ ΕΙΣ ΤΗΝ ΕΠΙΒΟΛΗΝ ΕΚΘΕΣΜΩΝ ΛΥΣΕΩΝ

ΔΗΛΩΣΕΙΣ ΤΟΥ κ. ΤΣΑΛΔΑΡΗ ΚΑΤΑ ΤΗΝ ΧΘΕΣΙΝΗΝ ΣΥΣΚΕΨΙΝ

Χθὲς τὴν 7ην μ. μ. ἐγένετο εἰς τὴν ἐν τῇ Βουλῇ αἴθουσαν τοῦ Λαϊκοῦ κόμματος ἡ προαγγελθεῖσα σύσκεψις τῶν κοινοβουλευτικῶν μελῶν αὐτοῦ, παραταθεῖσα ἐπὶ δίωρον περίπου.

Πρὸς τοὺς συνελθόντας ὡμίλησε πρῶτος ὁ κ. Πρωθυπουργὸς ἐκθέσας τὴν κατάστασιν ὡς αὕτη διεμορφώθη τελευταίως. Αἱ ἀνησυχίαι, εἶπεν ὁ κ. Τσαλδάρης, αἱ ὁποῖαι αἱ ἐξεδηλώθησαν διὰ τοῦ τελευταίου πρὸς αὐτὸν διαβήματος μερίδος τῶν Λαϊκῶν βουλευτῶν, ὅσον ἀφορᾷ τὴν ὁμαλὴν ἐξέλιξιν τῆς καταστάσεως, λόγῳ τῆς τηρουμένης ὑπὸ τῆς ἀντιπολιτεύσεως τακτικῆς καὶ ἡ ἐκ τούτου ὑπόδειξις τῆς ἀνάγκης καταφυγῆς τῆς κυβερνήσεως εἰς ἐξαιρετικὰ μέτρα δὲν εἶνε δικαιολογημέναι.

—Ἡ κυβέρνησις —προσέθεσεν ὁ κ. Πρωθυπουργὸς— ἔχει τὴν ἀντίληψιν ὅτι οὐδεμία ἀνάγκη προσφυγῆς εἰς τοιαῦτα μέτρα θὰ προκύψῃ, ἔχει δὲ ὅλα τὰ μέσα καὶ τὴν δύναμιν νὰ ἐπιβάλῃ τὸν σεβασμὸν πρὸς τοὺς νόμους τοῦ κράτους. Ἐκτὸς τούτου δὲ νομίζει ὅτι ἡ ἀντίθετος πρὸς τὴν κυβέρνησιν μερὶς δὲν εἶνε δυνατὸν νὰ ἐμπνέεται ἀπὸ ἐχθρικὰς διὰ τὴν γαλήνην τῆς χώρας διαθέσεις.

Ἡ κυβέρνησις, ἐσυνέχισεν ὁ κ. Τσαλδάρης, ἔχει λάβει ὁριστικὴν ἀπόφασιν ὅπως μὴ ἀποστῇ τῆς νομιμότητος ἐν τῇ πεποιθήσει ὅτι οὕτω πολιτευομένη εἶνε συνεπὴς πρὸς τὴν ἐντολήν, τὴν ὁποίαν ἔλαβεν ἀπὸ τὸν λαόν.

Ὁ στρατός, προσέθεσεν ὁ κ. Πρωθυπουργός, θὰ εἶνε ἀπολύτως μὲ τὸ μέρος τῆς κυβερνήσεως εἰς πᾶσαν αὐτῆς ἐνέργειαν ὅπως ἐπιβάλῃ τὸν σεβασμὸν πρὸς τὸ κράτος. Οὐδείς, συνεπῶς, λόγος ὑφίσταται νὰ ἐκτραπῇ ἡ κυβέρνησις τῆς νομιμότητος, ἡ ὁποία ἄλλως τε παρέχει εἰς αὐτὴν ὅλην τὴν ἠθικὴν ἐπιβολὴν διὰ νὰ διοικήσῃ τὴν χώραν, ἐκτὸς βεβαίως ἐὰν εὑρεθῇ εἰς ἀνάγκην ἀμύνης ἐναντίον ἐκθέσμων ἐνεργειῶν τῶν ἀντιπάλων, πρᾶγμα ὅμως τὸ ὁποῖον, ἐπανέλαβεν, ὅτι δὲν πιστεύει.

Ἀπαντῶν εἰς σχετικὴν διακοπὴν βουλευτῶν ὁ κ. Πρωθυπουργὸς ἐξέφρασε τὴν βεβαιότητα ὅτι ἡ Γερουσία δὲν θὰ εἶνε δυνατὸν ν' ἀσκήσῃ συστηματικὴν ἀντίδρασιν κατὰ τοῦ κυβερνητικοῦ ἔργου. Ἀλλὰ καὶ ἐὰν ἀρνηθῇ τὴν ψήφισιν νομοθετημάτων τινῶν τῆς κυβερνήσεως, πάλιν δὲν θὰ προκύψῃ ἀνάγκη προσφυγῆς εἰς ἀνωμάλους λύσεις, ὅπως ἡ κατάργησις τοῦ δευτέρου νομοθετικοῦ σώματος, διότι ὑπάρχει ἡ ἐκ τοῦ Συντάγματος δίμηνος προθεσμία ἐντὸς τῆς ὁποίας ἡ δημοσίευσις τῶν νόμων καθίσταται ὑποχρεωτική.

Διηυκρίνισε δὲ ἐν συνεχείᾳ ὅτι καὶ κατὰ τὴν ἰδικήν του γνώμην ἡ σύγκλησις κοινῆς συνελεύσεως τῶν δύο σωμάτων, διαρκοῦντος τοῦ ὡς ἄνω διμήνου, δὲν εἶνε ὑποχρεωτική, διότι ἀπόκειται εἰς τὸν πρόεδρον τῆς Βουλῆς ν' ἀποφασίσῃ περὶ ἀποδοχῆς ἢ μὴ τῆς σχετικῆς προτάσεως τῆς Γερουσίας.

Ὁ κ. Πρωθυπουργὸς παρεκάλεσε κατόπιν τοὺς κ.κ. βουλευτὰς ὅπως ἐπὶ τῇ σημερινῇ ἐπαναλήψει τῶν ἐργασιῶν τῆς Βουλῆς παρακολουθοῦν μετ' ἐνδιαφέροντος καὶ ἠρεμίας τὰς κοινοβουλευτικὰς συζητήσεις διὰ νὰ διευκολύνουν τὴν ὁμαλὴν διεξαγωγὴν αὐτῶν. Ὁ κ. Πρωθυπουργὸς προσέθεσεν ὅτι αἱ ἐργασίαι τῶν κοινοβουλευτικῶν σωμάτων κατὰ τὴν διάρκειαν τῶν συνεδριάσεων αὐτῶν, πρέπει ν' ἀφιερωθοῦν εἰς τὴν συζήτησιν καὶ ψήφισιν νομοθετημάτων ἀφορώντων τὰ ζωτικὰ τῆς χώρας προβλήματα. Καθήκον ἀλλὰ καὶ συμφέρον τῆς κυβερνήσεως εἶνε ὅπως αἱ κοινοβουλευτικαὶ ἐργασίαι ἀφιερωθοῦν κυρίως εἰς τὰ θέματα ταῦτα, ὥστε νὰ δυνηθῇ αὕτη νὰ προχωρήσῃ εἰς τὴν ἐκπλήρωσιν τοῦ προγράμματός της. «Ἐλπίζω, εἶπεν, ὅτι ἡ ἀντιπολίτευσις ἀντιλαμβανομένη τὸ ἀνώτερον συμφέρον τῆς χώρας ἀνταποκρινομένη δὲ καὶ πρὸς τὴν ἐπιθυμίαν τῆς κοινῆς γνώμης δὲν θὰ θελήσῃ νὰ ἐκτρέψῃ τὰς κοινοβουλευτικὰς ἐργασίας πρὸς ἀγόνους καὶ ἐπικινδύνους συζητήσεις ξένας πρὸς τὰ προβλήματα τὰ ὁποῖα ἐνδιαφέρουν τὸν λαόν».

Καταλήγων ὁ κ. Πρωθυπουργὸς ἐτόνισεν:

— Μὲ τὴν σημαίαν τῆς νομιμότητος ὑπερισχύσαμεν εἰς τὸν σκληρὸν ἀγῶνα τὸν ὁποῖον ἐπὶ μακρὰ ἔτη διεξηγάγομεν ἐναντίον ἀντιπάλων, οἵτινες τὴν νομιμότητα εἶχον ὑποκαταστήσει διὰ τῆς σκοπιμότητος. Τὴν σημαίαν μας αὐτὴν ὑπὸ τὴν ὁποίαν ἐτάχθη ἡ πλειοψηφία τοῦ Ἑλληνικοῦ λαοῦ δὲν θὰ ὑποστείλωμεν. Ἔχομεν ὅλην τὴν δύναμιν, τὴν ὁποίαν μᾶς παρέχει τὸ Κράτος διὰ νὰ ὑποχρεώσωμεν ὅλους νὰ ὑποταχθοῦν εἰς τὴν νομιμότητα. Ἂς εἶσθε, ἐπαναλαμβάνω, περὶ τούτου βέβαιοι καὶ ἥσυχοι».

Μετὰ τὸν κ. Πρωθυπουργὸν ὡμίλησεν ὁ βουλευτὴς Ἀθηνῶν κ. Κρανιωτάκης εἰπὼν ὅτι μία μεγάλη μερὶς τῆς Κοινῆς Γνώμης καθὼς καὶ τῶν βουλευτῶν τοῦ κόμματος ἔχει τὴν ἰδέαν ὅτι ἡ γαλήνη ἀκριβῶς τοῦ τόπου ἐπιβάλλει τὴν λῆψιν ὅλως ἐξαιρετικῶν μέτρων— ἔστω καὶ ἐκτὸς τοῦ Συντάγματος— πρὸς περιφρούρησίν της καὶ ἐξέφρασε τὸν φόβον ὅτι ἡ ἐκπλήρωσις τῆς ἐντολῆς τῆς 5ης Μαρτίου καὶ ἡ ἐφαρμογὴ τοῦ κυβερνητικοῦ προγράμματος δὲν θὰ καταστῇ δυνατὴ ἐὰν δὲν ληφθοῦν τὰ ἐξαιρετικὰ ἐκεῖνα μέτρα ἄνευ τῶν ὁποίων ἡ ἀσκουμένη ἀντίδρασις θὰ ἀγάγῃ εἰς λυπηρὰ ἀποτελέσματα.

Συγκεκριμένως ὁ κ. Κρανιωτάκης ἐπρότεινε τὴν κατάργησιν τῆς Γερουσίας, τὴν διακοπὴν ἐπὶ ὡρισμένον χρονικὸν διάστημα τῶν κοινοβουλευτικῶν ἐργασιῶν, τὴν ἐπιβολὴν προληπτικῆς λογοκρισίας ἐπὶ τοῦ τύπου καθὼς ἐπίσης καὶ τὴν ἐφαρμογὴν τοῦ ἰδιωνύμου ἐναντίον τῶν διαταρασσόντων τὴν γαλήνην τῆς χώρας.

Ὡμίλησεν ἀκολούθως ὁ κ. Μπαμπᾶκος τονίσας ὅτι κατὰ τὴν ἀντίληψίν του δὲν ὑφίστανται ἀνησυχίαι παρὰ τῇ Κοινῇ Γνώμῃ καὶ ὅτι εἶνε εὐτυχὴς διότι συμφωνεῖ ἀπολύτως πρὸς τὰς γνώμας τοῦ κ. Προέδρου τῆς Κυβερνήσεως καθ' ἃς οὐδεμία ὑπέρβασις ἐκ τῆς ἀπολύτου νομιμότητος εἶνε ἐνδεδειγμένη ἢ χρήσιμος.

Τὸν λόγον ἔλαβε κατόπιν ὁ κ. Παπαθανάσης ὁ ὁποῖος εἶπεν ὅτι ἐφ' ὅσον, ὡς ἐδήλωσεν ὁ κ. Πρωθυπουργὸς ὁ στρατὸς εἶνε μὲ τὸ μέρος τῆς Κυβερνήσεως, οὐδεμία ἀπὸ τῆς πλευρᾶς ταύτης ἀνησυχία δικαιολογεῖται. Ἐν τούτοις ὅμως διὰ νὰ ἡσυχάσῃ ἡ Κοινὴ Γνώμη ἰδίᾳ τῶν ἐπαρχιῶν πρέπει νὰ ληφθοῦν μέτρα αὐστηρά: α) ἐναντίον τῆς μερίδος ἐκείνης τοῦ ἀντιπολιτευομένου τύπου, ἡ ὁποία διαταράσσει τὴν ἡσυχίαν τοῦ τόπου. Ποῖος τοῦτο θὰ ἔπρεπε νὰ ψηφισθῇ νέος περὶ τύπου νόμος ὅστις νὰ τιμωρῇ κατασταλτικῶς καὶ οὐχὶ ἀνασταλτικῶς τὰς ὑπερβασίας τῶν ἐφημερίδων, νὰ λειτουργήσῃ δὲ καὶ ὁ νόμος περὶ ἀπελάσεως ἐναντίον δημοσιογράφων καὶ ἄλλων ἀτόμων, τὰ ὁποῖα δημιουργοῦν ἀτμόσφαιραν ἀνησυχιῶν ἐν τῇ χώρᾳ καὶ β) νὰ ληφθῇ πρόνοια πρὸς ἐκκαθάρισιν τῶν δημοσίων ὑπηρεσιῶν ἀπὸ τοὺς ὑπαλλήλους ἐκείνους οἱ ὁποῖοι ἐκ λόγων ἀντιδράσεως δυσχεραίνουν τὸ κυβερνητικὸν ἔργον. Ἀνεφέρθη σχετικῶς ὅτι κατὰ τὰς συλλήψεις τῶν κ. κ. Ζέρβα καὶ Δικαίου ἐσημειώθησαν ὑπερβασίαι ὑπαλλήλων δικαστικῶν καὶ μὴ αἱ ὁποῖαι ὅμως ἐμειναν ἄνευ κυρώσεως.

Ὡμίλησε τέλος ὁ βουλευτὴς Βάλτου κ. Ἀνδρ. Στράτος ὁ ὁποῖος ὑπεστήριξε τὴν ἀνάγκην περισσοτέρας ὀργανώσεως εἰς τρόπον ὥστε ἡ κυβέρνησις νὰ εἶνε εἰς θέσιν ν' ἀντιστῇ ἀποτελεσματικῶς εἰς πᾶσαν προσπάθειαν ἐκνόμου ἀνατροπῆς της.

Ὁ κ. Πρωθυπουργὸς ἐδήλωσεν ἐν τέλει ὅτι λαμβάνει ὑπ' ὄψει τὰς ἐκτεθείσας γνώμας τῶν ὁμιλησάντων καὶ ἐπανέλαβε τὴν πεποίθησίν του ὅτι διὰ τῆς σταθερᾶς καὶ ἀπολύτως νομιμόφρονος διακυβερνήσεως τῆς χώρας ἡ κατάστασις θὰ ἐξελιχθῇ ὁμαλῶς.

Ἀναφερόμενος δὲ εἰς καταγγελίας περὶ ὑπερβασιῶν καὶ ἀντιδράσεως κατὰ τοῦ ἔργου τῆς κυβερνήσεως ἐκ μέρους ἐνίων ὑπαλλήλων, ὁ κ. Τσαλδάρης παρεκάλεσε τοὺς κ. κ. βουλευτὰς καὶ γερουσιαστὰς νὰ παρέχουν εἰς τὴν κυβέρνησιν ἐπαρκῆ στοιχεῖα διὰ τοὺς ὑπ' αὐτῶν καταγγελλομένους, νὰ παρακολουθοῦν δὲ καὶ οἱ ἰδιοι τὰς μετέπειτα ἐνεργείας ἐπὶ τῶν καταγγελιῶν, ὥστε νὰ ἐπέρχεται πλήρης καὶ δίκαιος ὁ κολασμὸς τῶν παρεκτρεπομένων.

Ο ΧΑΡΑΚΤΗΡ ΤΗΣ ΣΥΣΚΕΨΕΩΣ

Ἐκ μέρους τῶν συνελθόντων κατ' αὐτὰς βουλευτῶν τοῦ Λαϊκοῦ κόμματος, ὧν ἀντιπροσωπεία παρουσιάσθη καὶ ἐνώπιον τοῦ κ. Πρωθυπουργοῦ ἀνεκοινώθη ὅτι: «Κακῶς ἀπεδόθη εἰς τὴν ἐνέργειαν ταύτην χαρακτὴρ ἀδιαλλαξίας ἢ διαλλακτικότητος. Οἱ συνελθόντες βουλευταὶ ἐξήτασαν τὴν κατάστασιν, ὡς διεμορφώθη καὶ ὑπέβαλαν πρὸς τὸν κ. Πρωθυπουργὸν τὰς σκέψεις των διὰ τὴν ἐπιβολὴν τοῦ νόμου καὶ τὴν ἐξασφάλισιν τῆς ἀδιαταράκτου ἐφαρμογῆς τοῦ προγράμματος τῆς κυβερνήσεως πρὸς ἀναδημιουργίαν τοῦ κράτους. Ἀνακριβῆ ἀπολύτως εἶνε καὶ τὰ μέτρα ἅτινα ἀναφέρονται ὡς προταθέντα, δῆθεν, ὑπὸ τῶν παρουσιασθέντων εἰς τὸν κ. Πρωθυπουργὸν βουλευτῶν».

Η ΕΠΙΤΑΧΥΝΣΙΣ ΤΩΝ ΑΝΑΚΡΙΣΕΩΝ ΔΙΑ ΤΗΝ ΑΠΟΠΕΙΡΑΝ

ΑΙ ΛΗΦΘΕΙΣΑΙ ΑΠΟΦΑΣΕΙΣ ΚΑΤΑ ΤΟ ΧΘΕΣΙΝΟΝ ΥΠΟΥΡΓΙΚΟΝ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΝ

Εἰς τὴν Κηφισιὰν συνῆλθε χθὲς τὴν 11ην π. μ. τὸ ὑπουργικὸν συμβούλιον εἰς δίωρον συνεδρίασιν.

Κατ' αὐτήν, ἐν ἀπολύτῳ ὁμοφωνίᾳ, κατέληξεν ἡ κυβέρνησις εἰς τὴν ἀπόφασιν ὅπως ἐντὸς τῶν ὁρίων τῆς νομιμότητος προασπίσῃ στερρῶς τὴν γαλήνην καὶ τὴν ὁμαλότητα τῆς χώρας καὶ συνεχίσῃ τὴν ἀρχῆθεν χαραχθεῖσαν πολιτικήν της.

Ὑπὸ τὸ πνεῦμα τῶν ἀπόψεων αἵτινες ἐπεκράτησαν κατὰ τὸ συμβούλιον, ὡμίλησεν ὁ κ. Πρωθυπουργὸς κατὰ τὴν ἑσπερινὴν σύσκεψιν τῶν κοινοβουλευτικῶν. μελῶν τοῦ Λαϊκοῦ κόμματος περὶ τῆς ὁποίας γράφομεν ἀλλαχοῦ.

Κατὰ τὸ συμβούλιον ἐξητάσθησαν ἐπίσης καὶ τὰ διάφορα ζητήματα, τὰ ὁποῖα προέκυψαν ἐκ τῆς πορείας τῶν ἀνακρίσεων διὰ τὴν ἀπόπειραν τῆς λεωφόρου Κηφισίας καὶ ἀπεφασίσθη ὅπως ἡ κυβέρνησις μὲ τὰ εἰς τὴν διάθεσίν της μέσα ἐκ τῶν κειμένων νόμων ἐπιδιώξῃ ὅπως ἡ ἀνάκρισις φθάσῃ τὸ ταχύτερον εἰς τὸ τέρμα της καὶ εἰσαχθῇ ἡ ὅλη ὑπόθεσις εἰς τὸ ἀκροατήριον ἵνα ἀπαλλαγῇ οὕτως ἡ χώρα τῆς ἐντεῦθεν ἀφορμῆς ἐκνευρισμοῦ.

ΟΛΙΓΟΝ ΑΡΓΑ

Ὁ εἰσαγγελεὺς τοῦ Ἀρείου Πάγου κ. Χοϊδᾶς ἀπηύθυνε χθὲς εἰς τὸν εἰσαγγελέα τῶν Ἐφετῶν κ. Ρηγανᾶκον ἔγγραφον διὰ τοῦ ὁποίου συνιστᾷ ὅπως ἀπαγορευθῇ εἰς τὸ ἑξῆς ἡ ἀναγραφὴ πληροφοριῶν ἐν σχέσει μὲ τὴν ὑπόθεσιν τῆς κατὰ τοῦ κ. Βενιζέλου ἀποπείρας ἵνα μὴ παραβλάπτεται τὸ ἔργον τῆς ἀνακρίσεως.

ΒΙΑΙΑ ΑΠΑΓΩΓΗ

Χθὲς τὴν νύκτα ὁ 25ετὴς κρεοπώλης Ν. Ραΐσης ἀπήγαγε βιαίως ἐκ τοῦ Νέου Φαλήρου τῇ βοηθείᾳ δύο φίλων του τὴν 18ετίδα Σοφίαν Μαυρομμάτη πρόσφυγα, ἐργάτριαν τοῦ ἐργοστασίου Βελῆ καὶ τὴν ὡδήγησε δι' αὐτοκινήτου εἰς τὸ Καβοῦρι ὅπου ἀπεπειράθη νὰ τὴν διαφθείρῃ. Ἡ νέα ἀντέστη καὶ ἐκτύπησε μὲ τὰς χεῖρας της τὸν ἀπαγωγέα καλέσασα συγχρόνως εἰς βοήθειαν. Ὁ Ραΐσης τῆς κατεξέσχισε τὰ ἐνδύματά της ἀλλὰ δὲν κατώρθωσε νὰ ἐπιτύχῃ τοῦ σκοποῦ του χάρις εἰς τὴν ἀντίστασιν τῆς Μαυρομμάτη. Ἐκείνην τὴν στιγμὴν διήρχετο πλησίον ἕνα αὐτοκίνητον τῆς συγκοινωνίας Ἀθηνῶν Βουλιαγμένης τὸ ὁποῖον ἐσταμάτησε ἐπὶ τῷ ἀκούσματι τῶν φωνῶν τ